

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De Quarto, Quinto, & Sexto Verbo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

IV. De quarto, quinto, & sexto verbo
Domini. Ioan. 19.

I. **C**IRCA horam nonam clamauit Iesus voce magna : *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Voluit vnigenitus Patris misericordiarum, & Dei totius consolationis, gaudium Angelorum, solatium mœstorum, asylum vnicum omnium afflictorum, non solum à suis omnibus deseri, omni humano refrigerio in grauissimis illis tormentis destitui, sed à Patre insuper derelinqui, omneque diuinum solatium parti inferiori, aliàs martyribus, alijsque afflictis impertiri solitum, subtrahi : atque hanc tantam desolationem suam hac piâ & filiali expostulatione mundo propalari. 1. Ut ardens desiderium suum pro nostris excessibus superabundanter satisfaciendi ostenderet, exhauriendo vsque ad fundum calicem amarissimæ passionis : absque admixtione vllius consolationis. 2. Ut nos ad omnis generis desolationes, ariditates & difficultates in studio perfectionis occurrentes, heroica cum resignatione vsque ad mortem ferendis absque vllō
stipen-

stipendio diuinorum solatiorum exemplo suo animaret, cum seruus non sit maior Domino suo. 3. Vt nobis copiosa auxilia gratiæ ad tam arduam omnis solarij subtractionem æquo lætoque animo ferendam necessaria impetraret. O quàm acerbum fuit Christo sic à Patre deseri, à quo tamen deseri volebat, vt meritò dicere posset:

In te sperauerunt patres nostri, sperauerunt & liberasti eos: & ad te clamauerunt, & salui facti sunt: in te sperauerunt, & non sunt confusi. Ego autem vermis & non homo: opprobrium hominum & abiectio plebis? quāto acerbius fuerit illi à plerisque hominibus tam ingratis, pro quibus tam dira incassum se patipræuidebat, tam nefariè deseri, à quibus deseri minimè volebat, vt de illis iure posset conqueri per Ieremiam:

Obstupescite coeli super hoc, & porta eius desolamini vehementer, duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt fontem aqua viua; & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, qua continere non valent aquas! Compassio, Gratitude, zelus imitandi Christum in resignatione ad omnes desolationes.

II. Sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, vt consummaretur Scriptura

ra

Psal. 110.

Ierem. 2.

*Iud. 15.
Psal. 21.*

ra dixit; *Sitio*. Magna fuit sitis corporalis veri Samsonis nostri tam diurnâ inediâ, tam assiduâ ad diuersa loca & tribunalia raptatione, tam varia diraque tenerrimi corporis agitatione, verberatione, excarnificatione, tam copiosa continuaque sanguinis propè vniuersi effusione, multò sanè magis exhausti, quàm illius, qui profligatis Philistæis ad Dominum aiebat: *En sui morior*. Vt verè dicere posset: *Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhaesi faucibus meis*. Longè tamen maior fuit sitis spiritualis, & quidem triplex, 1. Obediendi beneplacito Patris in consummando opere redemptionis, adimplendo examussim omnia ab æterno decreta, & tot sæculis per tot figuras & prophetias præsignata, quorum vnum erat, vt aceto potaretur. 2. Patiendi plura, grauiora, ignominiosiora, diuturniora tormenta, imò omnia, quæ vquam tolerata fuissent, & toleranda forent vsque ad finem mundi, si ita Patri placuisset. 3. Ab interitu vindicandi tot reprobos, quos, culpa sua, tam copiosæ redemptionis fructu dolebat nunquam fruituras; atque ad maiorem sanctitatem, gratiam & gloriam pro-

promouendi tot Electos, quorum benè multos tam segniter tantæ gratiæ præuidebat cooperaturos. At quale Filij Dei in tanta siti corporea refrigerium? acerbum acrum non tam refocillans, quam excrucians: quale in siti spirituali maioris perfectionis nostræ? heu quories eor in- gratitudine & tepiditate amarulentum! Compassio, gratitudo, ardor imitandi triplicem zelum Christi, obedientiæ, patiendi, salutis animarum.

III. Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: *Consummatum est.* Hoc verbo toti mundo propalari voluit; 1. Se iam omnes figuras, prophetias, umbras antiquæ legis, & promissiones Patribus olim factas impleuisse, ad fidem nostram firmandam. 2. Se finem, ad quem à Patre missus fuerat, assecutum, ut videlicet *consummaretur praua- Dan. 9.*
ricatio, & finem acciperet peccatum, & deleteretur iniquitas, & adduceretur iustitia sempiterna, destructo dæmonis & mortis imperio, referato cælo, noua lege gratiæ condita, perfectæ vitæ norma tradita, ad spem nostram erigendam. 3. Se exactissimè omnia perfecisse, quæ in singula vitæ momenta sibi à Patre pro-

pro.

pro salute omnium & singulorum faciēda & perferenda p̄finita fuissent, ad charitatem nostram, zelumq; imitandi inflammandum. Quanto id dixerit cum gaudio de tanta Patris Electorumque gloria emanatura ex consummato hoc tā arduo opere redemptionis! quanto zelo Patri in pluribus ac difficilioribus, si placeret, gratificandi! quanto desiderio exemplo suo nos ad assiduum feruorē spiritus continuandum excitandi; vt in hora mortis, quando finietur tempus merendi; dicere nobis cum gaudio liceret: *Consummatum est: opus consummaui, quod dedisti mihi vt faciam. Bonum certamen certauī, cursum consummaui.* Gratitude, congratulatio, spes, amor, zelus perfectē Deo per omnia placendi, vsque in finem.

*Ioan. 17.
2. Tim.*

(:.)

De